

Chương 630: Chuẩn Bị Đi Hối Cưới

(Số từ: 2976)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:02 PM 27/11/2023

"Haah..."

Rowan thở dài thườn thượt khi rời khỏi doanh trại quân đội Kernstadt.

Hoàng tộc thật đúng là Hoàng tộc mà.

Không chỉ là bất kỳ Hoàng tộc bình thường nào.

Cô biết họ không thể chỉ là những quân cờ có thể di chuyển theo ý muốn, nhưng Louise von Schwartz đã vượt quá mong đợi của cô.

Dù biết rằng mình phải bắt tay một cách bất đắc dĩ, nhưng cuối cùng cô ấy đã đạt được điều mình muốn.

Không, chính xác mà nói, cô ấy thậm chí còn không nói rằng cô ấy muốn nó.

Louise không nói với Rowan rằng cô ấy muốn cô chết.

Cô ấy nói rằng cô 'cần' phải chết - không phải cho bản thân, mà là cho Ma vương.

Lý do khiến cuộc đàm phán và yêu cầu của Louise trở nên kỳ lạ là vì bản thân Rowan đã bị thuyết phục bởi lời nói của cô ấy.

Một con chó không có tác dụng gì trong thời điểm khó khăn.

Những chú chó dễ thương là không cần thiết.

Tất cả những gì cần thiết là một con chó lớn, hung dữ để cắn kẻ thù.

Nhưng một khi thời kỳ khó khăn qua đi, việc sử dụng chó săn giảm dần và chó điên phải bị loại bỏ.

Rõ ràng là Ma vương có tham vọng, và trong khi Rowan có thể cần thiết vào lúc này, có khả năng những hành động trong quá khứ của cô có thể quay trở lại ám ảnh cô khi tình hình ổn định.

Vì lợi ích của thế giới Ma vương, Rowan phải chết cùng với mọi tội lỗi của mình ngay khi thế giới đó được hoàn thành.

Cô phải thú nhận rằng tội lỗi của mình không liên quan đến Ma vương và rời đi.

Cô đã là một kẻ xấu xa, và con xúc xắc sẽ tiếp tục tung mỗi ngày, xác định xem liệu kẻ xấu xa của cô có bị vạch trần hay không.

Cô càng sống lâu, Ma vương càng phải chịu trách nhiệm vì đã dung túng cho tội lỗi của Rowan.

"..."

Louise von Schwarz đã đạt được thành công rực rỡ.

Ngay cả khi cô ấy rút lại yêu cầu của mình bây giờ, cô ấy đã khiến Rowan sẵn sàng chết ngay khi thế giới mà cô ấy mong muốn đến.

Các nguyên tắc cơ bản không thay đổi.

Hoàng tộc sinh ra trong giới quý tộc sẽ vẫn là Hoàng tộc cho đến khi chết.

Mặc dù hiện tại cô ấy có vẻ đang phục tùng Ma vương một cách khôn khéo, nhưng một khi thế giới của Ma vương bắt đầu, Kernstadt sẽ trở thành một trong những quốc gia hàng đầu trong hệ thống phân cấp.

Bất chấp những tin đồn rằng Louise von Schwarz là kẻ phản bội nhân loại hay một kẻ hèn hạ đã phục tùng Ma vương, cô ấy vẫn sẽ sống như một Hoàng tộc, và điều đó sẽ không thay đổi.

Tuy nhiên, Rowan tin rằng những hành động trong quá khứ của cô cuối cùng sẽ bắt kịp mình.

Cô phải biến mất vì chính sự tồn tại của bản thân là gánh nặng cho người mà cô phục vụ.

Các nguyên tắc cơ bản không thay đổi.

Lời đã nói và việc làm đã cam kết không thay đổi.

Rowan là một sinh vật lẽ ra không bao giờ được bước ra ánh sáng.

Nếu không, cô có thể tiếp tục sống trong sương mù và bóng tối.

Nhưng hậu quả của việc bước ra ánh sáng là cô phải khô héo và chết chứ không thể quay về bóng tối.

Những cái bóng đã che giấu cô.

Loài cây mang tên Giáo Hoàng.

Đối với một sinh vật sống trong bóng tối do chúng tạo ra, hạ gục chủ nhân của những bóng tối đó và chiếm lấy vị trí của chúng là một tội ác phải bị trừng phạt bằng cái chết.

Rowan không cảm thấy đặc biệt đau khổ hay buồn bã về điều đó.

Thật khó chịu khi một con nhóc Hoàng tộc hư hỏng đã khiến cô nhận ra điều gì đó mà lẽ ra cô phải biết từ lâu.

Nhưng nó khiến cô phải suy nghĩ.

Điều gì sẽ xảy ra nếu cô không sống như một điều tra viên dị giáo?

Giống như những đứa trẻ bị bỏ lại trong tu viện, cô cũng từng là một đứa trẻ bị bỏ rơi.

Một số đứa trẻ này sẽ lớn lên như bị bỏ rơi, sau đó thể hiện tài năng của chúng về Thần Lực và vào Temple.

Adriana đã làm như vậy.

Hoặc, họ có thể lọt vào mắt xanh của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ và được chuẩn bị để trở thành Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ tiếp theo.

Olivia Lanze đã nói như vậy.

Một người tình cò có tài năng tương tự nhưng lớn lên trong một tu viện đào tạo những điều tra viên dị giáo.

Vì vậy, cô được nuôi dưỡng như một điều tra viên dị giáo.

"..."

Ai xác định nguồn gốc của một người?

Đó có phải là một cái gì đó tôi có thể quyết định?

Nó sẽ khác nếu tôi được nuôi dạy khác đi sao?

Ở xứ sở khắc nghiệt ấy, nơi tuyết rơi bốn mùa. Trong một tu viện u ám và hoang vắng được xây dựng cách xa tầm mắt của mọi người.

Không học những kỹ thuật khủng khiếp để tra tấn, tẩy não và ngụy tạo những tội ác không tồn tại.

Không được giáo dục về cách thuyết phục bản thân phản bội những lời dạy của tôi ngay cả trước khi tôi học chúng.

Nếu tôi lớn lên ở một nơi như Temple, không biết ghét người khác thì có khác không?

—Olivia Lanze.

Người đã từng sống với Ma vương trong Temple.

Vị trí thủ lĩnh của Thánh Hiệp Sĩ Đoàn và là Thánh Hoàng Đế tương lai của Thánh Đế Quốc tiếp theo.

Vị trí đó có thể là của tôi chứ?

Vốn đã vắn vẹo và có trái tim đen tối, Rowan càng bị vướng vào những lời lẽ mà Louise ném vào mình.

"...Vô lý."

Điều tốt là, Rowan chỉ biết ý định của Louise.

Cô hiểu rõ ý định không can thiệp và coi chừng chuyện quan trọng.

Vì vậy, suy nghĩ quá nhiều về điều đó chỉ khiến Louise có ác ý.

Vị trí của Olivia Lanze là vị trí của Olivia Lanze.

Không có lý do gì để mong muốn nó, cũng không phải hối tiếc.

Nếu chết và biến mất sẽ giúp ích cho Ma Vương, thì cứ như vậy đi.

Lòng trung thành vắn vẹo vẫn là lòng trung thành.

Và Ma Vương thậm chí còn không thích cô.

Cô chỉ cần nghĩ về những gì mình phải làm.

Louise von Schwarz đã bị bắt.

Bây giờ, đó là thời gian cho tiếp theo.

Mục tiêu hiện tại là cẩn thận làm cho những người có khả năng bị bắt cao lần lượt xuất hiện.

Người quan trọng nhất, Louise von Schwarz, đã hỏi giá nhưng đã qua mặt.

Trong thực tế, nó thậm chí không phải là một mức giá. Nó là cần thiết ngay từ đầu.

Rowan không cần phải bắt tất cả mọi người.

'Có phải là Công tước tiếp theo không nhỉ.....?'

Bây giờ đến lượt Công tước Saint-Owan.

'Ngài ấy nói rằng mình không cần phải đến đó.....!'

Người nên bước tới để bắt Công tước Saint-Owan.

Không phải người thích hợp nhất ở ngay bên cạnh Ma Vương sao?

Bản báo cáo đã được gửi từ Rowan đến phía Sarkegaar đã đến với tôi vào khoảng trưa ngày hôm sau.

Khi đọc bản tường trình, tôi không khỏi cảm thấy một cảm giác vừa đắng vừa không cay.

"Hừm....."

Louise von Schwarz muốn xử tử Rowan.

Không phải bây giờ, nhưng sau khi mọi chuyện đã được giải quyết.

Harriet, Charlotte và tôi tập trung tại văn phòng và cùng nhau đọc bản báo cáo.

"Đó là một nhiệm vụ cần thiết. Tất nhiên, có vẻ như chắc chắn rằng cô ấy yêu cầu không phải vì nó cần thiết, mà vì cô ấy muốn thấy điều đó xảy ra."

Charlotte gật đầu như thể thừa nhận ý định và sự cần thiết của yêu cầu của Louise von Schwarz sau khi đọc bản báo cáo.

Cô ấy đồng ý rằng Rowan nên bị giết.

Cô ấy đồng ý rằng một cuộc hành quyết là cần thiết.

Nhưng, nếu bạn nghĩ về nó, có bao nhiêu người trong tổ chức của tôi không nên chết?

"Thật đáng sợ....."

Harriet, người không quen thuộc với những vấn đề như vậy, khẽ run các đầu ngón tay.

"Hành quyết là nhiệm vụ cần thiết. Không chỉ Rowan cần phải chết. Nếu có quá nhiều anh hùng, đất nước sẽ bị hủy hoại."

"Ý em là gì?" tôi hỏi.

Đúng là anh hùng nên được đối xử tôn trọng.

Tuy nhiên, tôn trọng thái quá có thể dẫn đến phân tán quyền lực, và khi đi quá xa sẽ trở thành mầm mống của chia rẽ. Do đó, với tư cách là một người cai trị, cần phải đưa ra lựa chọn quyết định để thanh trừng các anh hùng sau khi hoàn thành xuất sắc cuộc chinh phạt.

Nó không chỉ là giết Rowan.

Đó cũng là về việc giết Charlotte.

"Em có hiểu anh đang nói gì không?"

Trước lời nói của tôi, Charlotte nhún vai.

"Nếu cần, em cũng nên bị giết. Không, thực ra, thà giết em còn hơn."

"Cái gì?"

Không phải tôi ngạc nhiên trước những lời bình tĩnh của Charlotte, mà là Harriet.

"Bởi vì nếu anh sử dụng em trong khi tha mạng cho em, sự tồn tại của em sẽ trở thành mầm mống cho sự hồi sinh của Hoàng tộc Gardias. Theo logic, em nên bị giết."

Vâng, tôi đã không nhận thức được điều đó.

“Anh phải làm điều đó sao?”

"Đó là lý do tại sao em lo lắng. Bởi vì anh hoàn toàn sẽ không làm điều này."

“Anh đã cứu mạng em bao nhiêu lần rồi, nếu sau này nhất định phải giết em, anh nhất định sẽ cắn lưỡi chết trước."

Nghe có vẻ vô lý.

Vô số lần, tôi đã cố gắng cứu Charlotte.

Nhưng bây giờ, sau khi mọi thứ cuối cùng đã ổn định và tôi muốn củng cố nền tảng của quốc gia, tôi sẽ treo cô ấy ra ngoài để phơi khô?

Tôi thà chết chứ không sống để nhìn thấy một điều như vậy.

Tôi hiểu rằng một quyết định như vậy là cần thiết đối với một người cai trị, nhưng nếu đó là cuộc đời của một người cai trị, tôi thà không sống như vậy.

Điều đó không có nghĩa là tôi không thừa nhận sự cần thiết của một cuộc thanh trừng.

Một cuộc thanh trừng là cần thiết.

Nhưng nếu vậy, ai nên bị thanh trừng và ở mức độ nào?

Mặc dù tôi không có kế hoạch đó, nhưng tôi sẽ phải sàng lọc những anh hùng đã ở bên tôi từ trước khi chúng tôi đến Edina.

Nếu cần, ngay cả Olivia và Liana cũng phải bị giết.

Tôi hoàn toàn không thể thực hiện một cuộc thanh trừng như vậy, và bản báo cáo này được viết bởi chính Rowan.

Đó không chỉ là những yêu cầu của Louise von Schwarz.

Rowan đã viết chi tiết về lý do tại sao cô ấy nên chết.

Cô ấy đã sẵn sàng để chết bất cứ lúc nào.

"Tôi thực sự không thích người phụ nữ này. Nó quá nặng nề."

Nó nặng nề vô cùng.

"Anh không biết. Thanh trừng và tất cả những thứ đó không phải là vấn đề để nghĩ đến lúc này. Chỉ cần hứa sẽ làm điều đó. Chúng ta có thể đổi ý sau."

Rốt cuộc, ngay cả khi Louise nhận được lời hứa thanh trừng, cô ấy sẽ chỉ thu được cái giá sau đó.

Chúng tôi có thể nói rằng chúng tôi không thể làm điều đó sau này.

Khi tình huống thực sự đến như vậy, chúng tôi có thể nghĩ khác đi dựa trên sự cần thiết tại thời điểm đó.

Nhưng cuối cùng, đó là về việc hứa sẽ nhượng bộ mọi thứ cô ấy muốn vào lúc này vì chúng tôi có thể rút lui sau.

"Em nên nói gì đây... hơi... khó."

Harriet không khỏi có vẻ bối rối.

"Những người ở những vị trí này thường phải nói dối rất nhiều, anh biết không?"

"Đúng vậy."

"Và nếu tình hình diễn ra theo ý muốn của chúng ta, anh có nghĩ Louise có thể chống lại chúng ta vì đã không giữ lời hứa không? Cô ấy hoàn toàn không thể."

"Phải, phải. Tất nhiên rồi."

Khi Charlotte và tôi tranh cãi để đồng ý, Harriet quắc mắt nhìn chúng tôi như thể cả hai chúng tôi đều là rác rưởi.

Chúng tôi quyết định tiến hành thanh lọc.

Việc chúng tôi có thực sự giết Rowan hay không sẽ được quyết định sau.

Đó là một logic vớ vẩn, nhưng Louise có lẽ biết rằng lời đảm bảo của tôi không đáng tin lắm.

Một cuộc thanh trừng.

Tôi đã lo lắng về điều gì đó không phải là vấn đề ở giai đoạn này.

Hãy tập trung vào nhiệm vụ trước mắt.

Charlotte dường như đã ổn định và vươn vai.

"Bây giờ là lúc cho bước tiếp theo."

Louise von Schwarz đã đồng ý gia nhập phe của chúng tôi, với điều kiện là khoản thanh toán sẽ đến sau.

—Các Thánh Hiệp Sĩ, Ngũ Đại Thần Giáo và Kernstadt.

Kế tiếp.

—Công quốc Saint-Owan.

—Và lãnh đạo của Công quốc, Đại Công Tước Saint-Owan.

"Em sẽ cố hết sức."

Với vẻ mặt quả quyết, Harriet gật đầu.

Nhìn cô ấy kìa.

Thật đáng yêu 😊.

"Chính xác thì em sẽ làm hết sức điều gì vậy?"

"Uh? Điều đó sẽ là... thuyết phục...?"

Harriet dường như nghĩ rằng rõ ràng là cô nên đi thuyết phục Đại Công tước Saint-Owan.

"Tại sao em lại đi chứ? Anh mới là người đi mà."

"Hửm?"

"Anh đang nói cái gì vậy? Tại sao anh lại đích thân tới chứ?"

Charlotte có vẻ bối rối không kém.

"Thành thật mà nói, anh không nghĩ việc em đi là một ý kiến tồi. Nhưng em có nghĩ rằng mình nên cân nhắc đến cảm xúc của cha mẹ không?"

"Ừm hửm?"

"Ah..."

"Nếu em đi và yêu cầu giúp đỡ, điều đó có thể dễ dàng hơn để nói, nhưng Đại Công tước có thể nghĩ rằng ... anh sẽ không trông thật đáng khinh sao?"

Mặc dù không phải là con tin, hạnh phúc của con gái có thể phụ thuộc vào việc làm theo lời tôi.

Nếu tôi là cha mẹ, tôi sẽ thấy điều đó rất đáng khinh bỉ.

Tôi nên đến gặp trực tiếp.

"Ngay cả khi Đại Công tước hiểu hành động của em, thì cuối cùng anh vẫn là kẻ đê tiện đã cướp đi con gái của ông ấy, phải không? Ông ấy có thể hiểu em, nhưng hiểu anh lại là một vấn đề hoàn toàn khác."

"...Hử?"

"Cho nên lần này, anh sẽ đi cúi đầu."

"Là, vậy sao?"

"Chắc chắn, sẽ rất may nếu ông ta không tát Reinhardt ngay khi nhìn thấy anh ấy. Không, Reinhardt nên được tát ít nhất một lần như một phép lịch sự. Có vẻ như vậy."

Harriet có vẻ bối rối và Charlotte có vẻ đồng ý với quyết định của tôi.

Đúng vậy, như Charlotte đã nói.

Lẽ ra tôi phải bị tát ít nhất một lần. Tôi thật đáng khinh. Tôi thậm chí không đi ăn tát cho đến bây giờ.

Nhưng sau đó.

Tôi nên nói gì đây?

Giả sử tôi bị tát. Tôi nên làm gì tiếp theo?

‘Bố vợ, làm ơn đi.’

‘Mày sẽ lấy con gái tao sao, đồ khốn!’

‘Không phải sẽ lấy. Con đã lấy con gái của cha rồi.’

‘Rồi sao! Mày còn muốn gì nữa, thằng nhãi!’

‘Bố vợ.’

‘Đừng gọi tao là bố vợ.’

Tôi có cần phải nói rằng... tình hình là vậy sao?

Đại Công tước có thể sử dụng Dịch chuyển tức thời.

Vì vậy, không cần phải gặp nhau tại căn cứ của Lực lượng Đồng minh.

Nếu Đại Công tước muốn, chúng tôi có thể gặp nhau ở Công quốc Saint-Owan, và nếu ông ấy muốn gặp nhau ở căn cứ của Lực lượng Đồng minh, điều đó cũng không sao cả.

Không giống như Louise, Đại Công tước sẽ không từ chối lời đề nghị gặp mặt và nói chuyện vì con gái của ông ấy đã ở cùng tôi.

"Chuyện gì sẽ xảy ra nếu... cha em... cố giết anh...?"

Mắt Harriet nhắm lệ.

Harriet đã thực sự đến thăm Công quốc Saint-Owan một lần trước đây để gặp Đại Công tước. Vào thời điểm đó, Đại Công tước nói rằng ông ấy hiểu Harriet.

Nhưng đó là một chuyện, và không phải tự nhiên mà Đại Công tước lại muốn nghiền nát tôi sao?

“Em nghĩ sẽ tốt hơn nếu em đi với anh.”

"...Không, điều đó thậm chí còn kỳ lạ hơn."

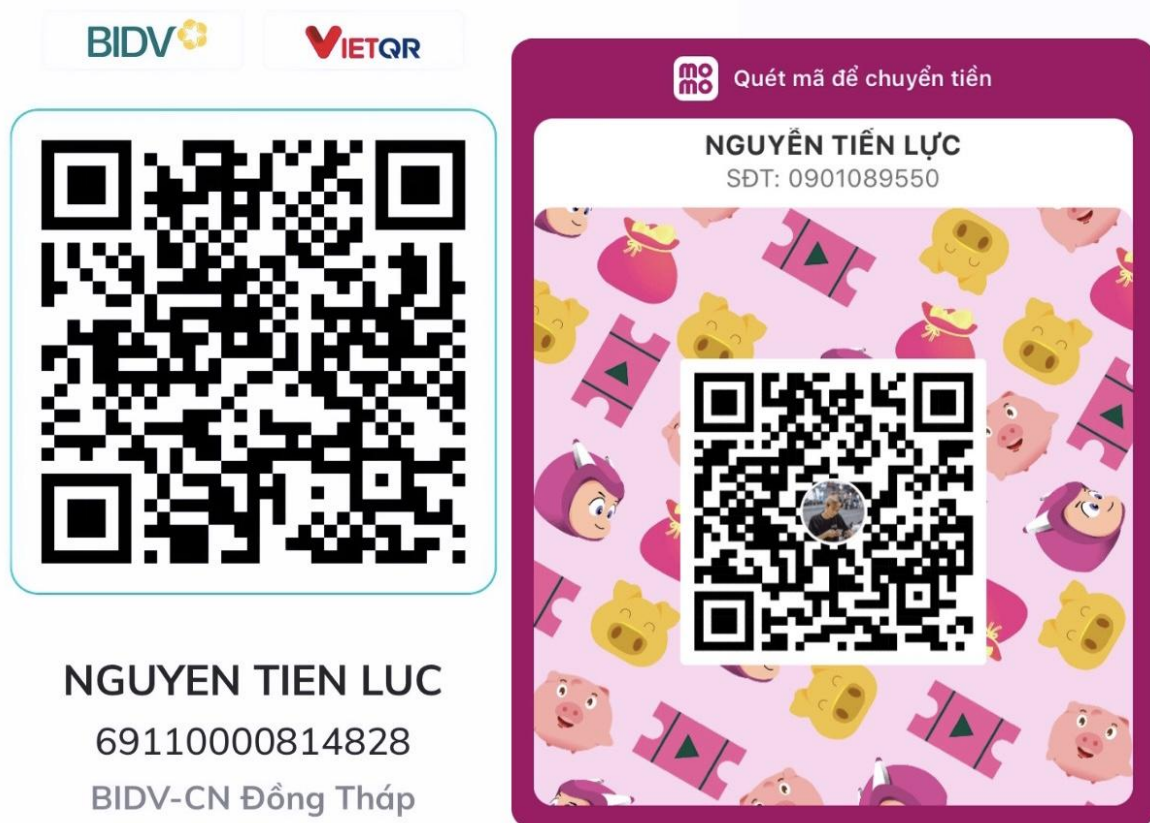
Nó thực sự sẽ giống như chúng ta sẽ đi xin phép kết hôn ấy!

<Trans Note>

Đi gặp bố vợ lần hai nhưng là với tư cách Ma Vương :v

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading